

**Bryssel den 26 maj 2025
(OR. en)**

9394/25

**DEVGEN 75
RELEX 654
ACP 31
SUSTDEV 37
ONU 26
FIN 556**

LÄGESRAPPORT

från:	Rådets generalsekretariat
av den:	26 maj 2025
till:	Delegationerna
Föreg. dok. nr:	8927/25
Ärende:	Vägar till framsteg: maximera effekterna för hållbar utveckling och globalt välstånd - Rådets slutsatser inför den fjärde internationella konferensen om utvecklingsfinansiering (26 maj 2025)

För delegationerna bifogas rådets slutsatser inför den fjärde internationella konferensen om utvecklingsfinansiering - vägar till framsteg: maximera effekterna för hållbar utveckling och globalt välstånd, som godkändes av rådet vid dess 4099:e möte den 26 maj 2025.

Vägar till framsteg: maximera effekterna för hållbar utveckling och globalt välstånd**Rådets slutsatser inför den fjärde internationella konferensen om utvecklingsfinansiering**

1. Rådet ser fram emot den kommande fjärde internationella konferensen om utvecklingsfinansiering (FfD4) som äger rum i Sevilla den 30 juni–3 juli 2025 och som utgör ett utmärkt tillfälle för att påskynda gemensamma åtgärder för en förnyad global finansieringsram för hållbar utveckling. EU står fast vid sitt åtagande att som en pålitlig partner främja denna viktiga agenda genom politiskt ledarskap, enighet och inkludering, i syfte att säkerställa en framgångsrik konferens baserad på ett ambitiöst och verkningsfullt resultat som bekräftar multilateralismens betydelse och oundgängliga roll.
2. Rådet konstaterar att trots de betydande framsteg som gjorts under de tio år som gått sedan den tredje internationella konferensen om utvecklingsfinansiering i Addis Abeba har finansieringsunderskottet ökat avsevärt de senaste fem åren – omkring fyra biljoner US-dollar per år¹ – och det finns ett akut behov av att ta itu med nya och kvarstående frågor samt systemutmaningar för finansiering för hållbar utveckling.
3. Rådet är medvetet om att den fjärde internationella konferensen om utvecklingsfinansiering kommer att äga rum i en säkerhetsmässigt, politiskt, socialt och ekonomiskt högst förändrad miljö. Rådet är därför fortsatt oroat över de djupgående konsekvenserna av det föränderliga globala landskapet, som präglas av allt fler konflikter och ökade geopolitiska spänningar, angrepp på såväl internationellt samarbete som inkluderande och hållbar utveckling, störningar samt ihållande kriser och konflikter, inbegripet ökade handelsrelaterade spänningar som sätter ytterligare press på det multilaterala handelssystemet. Detta underblåser den ekonomiska osäkerheten, gör det multilaterala samarbetet ansträngt och undergräver förtroendet för det internationella finansiella systemet, vilket i sin tur gör finansieringen för hållbar utveckling mer oförutsägbart, instabil och sårbar. Rådet betonar att den fjärde internationella konferensen om utvecklingsfinansiering, när så är möjligt, bör prioritera att erkänna, bygga vidare på och förbättra befintliga resultat, ramar, plattformar och initiativ, i enlighet med deras olika roller och särskilda mandat.

¹ OECD Global Outlook on Financing for Sustainable Development 2025.

4. Rådet framhåller det stora behovet av fortsatta reformer för en mer inkluderande, effektiv och representativ internationell finansiell struktur för utveckling, inom ramen för varje institutions mandat och med utgångspunkt i de framsteg som redan gjorts. Rådet understryker behovet av att förstärka utvecklingsländernas representation och röst i beslutsfattandet i multilaterala utvecklingsbanker och andra internationella ekonomiska institutioner och finansieringsinstitutioner för att fortsätta att tillhandahålla ändamålsenliga, ansvarstagande och legitima institutioner. En förstärkt representation måste gå hand i hand med ett större ansvar. Rådet betonar också vikten av att ta steg i riktning mot en FN80-reform. Den fjärde internationella konferensen om utvecklingsfinansiering utgör en väsentlig möjlighet att främja reformer av strukturerna för global styrning och rusta dem för 2000-talet² Rådet bekräftar EU:s orubbliga engagemang för effektiv multilateralism och för den regelbaserade världsordningen med FN i centrum.
5. Rådet bekräftar EU:s och dess medlemsstaters orubbliga åtagande att genomföra framtidspakten, Agenda 2030 och dess mål för hållbar utveckling, målen i Parisavtalet, Sendai-ramverket för katastrofriskreducering, den globala ramen för biologisk mångfald, Köpenhamnsförklaringen om social utveckling, Pekingdeklarationen, handlingsplanen från Peking och handlingsprogrammet från den internationella konferensen om befolkning och utveckling samt resultaten från konferenserna för översyn av dessa. Rådet bekräftar också att fattigdom i alla dess former och dimensioner, särskilt extrem fattigdom, fortfarande är den största globala utmaningen och att utrotningen av fattigdom är en nödvändig förutsättning för hållbar utveckling.
6. Rådet betonar vikten av att minska det globala finansieringsunderskottet för att uppnå målen för hållbar utveckling genom effektivt utnyttjande av alla finansieringskällor – offentliga och privata, inhemska och internationella – för att stödja genomförandet av Agenda 2030, vilket också efterlyses i Parispakten för välbefinnande, folken och planeten.

² 11422/24 Rådets slutsatser om EU:s prioriteringar i FN vid FN:s generalförsamlings 79:e session (september 2024–september 2025)

7. Europeiska unionen och dess medlemsstater har länge gått i bräsch när det gäller att stödja globala insatser för att främja hållbar utveckling och står tillsammans för 42 % av allt offentligt utvecklingsbistånd i dag. Rådet bekräftar det nya europeiska samförståndet om utveckling och bekräftar EU:s och dess medlemsstaters engagemang för principerna om och målen för hållbar utveckling i dess tre dimensioner, att minska och på lång sikt utrota extrem fattigdom och avskaffa hunger³ och alla former av undernäring och skapa livsmedelstrygghet, hantera klimatförändringarna, förlusten av biologisk mångfald och miljöförstörelsen, skydda haven, minska katastrofrisker, sårbarheter och ojämlikheter, inbegripet klyftan mellan kvinnor och män, och säkerställa att ingen lämnas utanför. Detta engagemang spelar också en avgörande roll för jordbruks- och livsmedelssystemen i landsbygdsekonomierna⁴. Det ska stödjas genom bland annat kollektiva och individuella åtaganden om finansiering för hållbar utveckling, inbegripet ODA⁵. Rådet erinrar om det kollektiva åtagandet att utöka och fullgöra våra respektive ODA-åtaganden, inbegripet åtagandet från de flesta industriländer att nå målen på 0,7 % av bruttonationalinkomsten för ODA⁶ och 0,15–0,20 % av bruttonationalinkomsten för ODA till de minst utvecklade länderna.
8. Rådet bekräftar EU:s globala åtagande att stärka effekterna och ömsesidigt fördelaktiga partnerskap och att förbli en pålitlig, trovärdig och stabil partner som arbetar för att uppnå målen för hållbar utveckling. Genom Global Gateway och Team Europe-strategin stöder EU och dess medlemsstater partnerländerna tillsammans med finansieringsinstitut och den privata sektorn, genom att mobilisera investeringar i infrastruktur med fokus på digitala sektorer och klimat- och energi-, transport-, hälso- och sjukvårds-, utbildnings- och forskningssektorer, samt genom att stödja en gynnsam miljö för investeringar. Global Gateway bör även fortsättningsvis förbättra villkoren för investeringar av hög kvalitet genom tekniskt bistånd, politisk dialog, handels- och investeringsavtal samt standardisering och regelverk.

³ I detta sammanhang erinrar rådet om sitt stöd för G20-initiativet *Global allians mot hunger och fattigdom*.

⁴ Detta är i enlighet med de principer för ansvarsfulla investeringar i jordbruks- och livsmedelssystem som kommittén för globalt tryggad livsmedelsförsörjning har tagit fram.

⁵ 11339/24, Årsrapporten 2024 till Europeiska rådet om EU:s mål för utvecklingsbiståndet – rådets slutsatser (24 juni 2024).

⁶ Medlemsstater som gick med i EU efter 2002 åtog sig att sträva efter att öka sitt ODA/BNI till 0,33 %.

9. Utvecklingsfinansiering är en bred strävan som omfattar mobilisering av inhemska intäkter, internationellt skattesamarbete och kampen mot olagliga finansiella flöden, effektivare förvaltning av offentliga utgifter och statsskulder, offentligt utvecklingsbistånd och privata finansiella flöden.
10. Rådet anser att en rättvis och effektiv skatte- och utgiftspolitik är avgörande för att förbättra mobiliseringen av inhemska intäkter för att finansiera utveckling och minska ojämlikheter. För att stärka det internationella samarbetet på skatteområdet och se till att internationella skatteregler svarar mot alla länders olika behov, prioriteringar och kapacitet är rådet fast beslutet att överväga olika sätt att stärka utvecklingsländernas röst och representation i den internationella skattestrukturen och betona vikten av en noggrann analys av konsekvenserna av internationella ramar för skattesamarbete för alla länder. Rådet stöder ett efterfrågebaserat stöd till institutionell och teknisk kapacitetsuppbyggnad och kompetensuppbyggnad till utvecklingsländerna för att hjälpa dem att förbättra sin finanspolitik och sin skatteförvaltning. Rådet är medvetet om det arbete som redan utförts inom G20-ländernas och OECD:s ram och uppmuntrar till att man fortsätter med detta arbete och undviker dubbelarbete, samt noterar de pågående förhandlingarna om en FN-ramkonvention om internationellt samarbete på skatteområdet och dess protokoll. Rådet understryker vikten av att undersöka innovativa sätt att finna ny finansiering för partnerutvecklingsländer.
11. Rådet upprepar vikten av att mobilisera privat finansiering för hållbar utveckling, även i syfte att utnyttja inhemska, bilaterala, tresidiga och multilaterala offentliga medel för att uppnå omfattning och effekt. Rådet efterlyser ett effektivt utnyttjande av innovativa finansieringsinstrument med finansiell additionalitet, inbegripet garantier och andra riskdelningsmekanismer, offentlig-privata investeringsfonder samt gröna och blå obligationer, och uppmanar till bättre samordning och harmonisering av dessa verktyg för att maximera deras effekt. Mobiliseringen av privat finansiering för att påskynda finansieringen av utvecklingsagendan går hand i hand med moderniserade ömsesidigt fördelaktiga partnerskap som bygger på ländernas fulla egenansvar, särskilt när det gäller att stärka sina offentliga institutioner och sin ekonomiska styrning och utveckla ett gynnsamt företagsklimat som stimulerar privata investeringar. Rådet stöder också mobiliseringen av penningöverföringar och diasporainvesteringar för hållbar utveckling.

12. Rådet understryker det offentliga utvecklingsbiståndets pådrivande roll när det gäller att utnyttja andra offentliga och privata finansieringskällor, såsom mobilisering av inhemska intäkter, blandad finansiering och hållbara privata investeringar. I detta sammanhang betonar rådet också den ökade betydelsen av icke-finansiella genomförandemedel för att uppnå målen för hållbar utveckling, samt vikten av fortsatt tillgång till subventionerad finansiering och bidrag, särskilt för sektorer som är viktiga för hållbar utveckling och som inte är attraktiva för den privata sektorns investeringar. Trepårtssamarbete fungerar också som en viktig metod för att utnyttja nord-syd-samarbete och syd-syd-samarbete och för att säkerställa att utvecklingslösningar är verkningsfulla, förändrande och lokalt drivna.
13. Rådet välkomnar övervägandet om att använda kompletterande mått på framsteg som omfattar mer än bara bruttonationalprodukten (BNP), inbegripet det flerdimensionella sårbarhetsindexet och andra potentiella indikatorer som tar hänsyn till sårbarhet och ojämlikhet. Rådet är medvetet om behovet av att öka stödet till länder som avancerar och som nyligen har avancerat från kategorin minst utvecklade länder, genom lämpliga incitament och åtgärder som är anpassade till varje lands kontext och som är utformade för att minimera störningarna i dess utvecklingsbana. I detta avseende noterar rådet det pågående arbetet i OECD:s biståndskommitté på detta område.
14. Rådet är medvetet om de olika behoven hos och de utmaningar som länder i särskilda situationer står inför, såsom de minst utvecklade länderna, kustlösa utvecklingsländer och små östater under utveckling, samt de särskilda utmaningar som medelinkomstländer, länder som befinner sig i konfliktsituationer eller situationer efter en konflikt, länder som är särskilt utsatta för klimatförändringarna eller står inför finansiella sårbarheter. Rådet uppmanar alla utvecklingsinstitutioner att i sina analyser och åtgärder bli bättre på att beakta faktorer som orsakar sårbarhet.

15. Rådet är medvetet om det akuta behovet av att bygga upp resiliens, särskilt i konfliktdrabbade miljöer med hög och extrem instabilitet, med fokus på att tillgodose omedelbara behov och investera i konfliktförebyggande. När det gäller katastrofriskreducering understryker rådet vikten av riskbaserade utvecklingsstrategier och föregripande åtgärder som syftar till att minska sårbarheter och främja en hållbar och inkluderande återhämtning. Med tanke på att 40 % av dem som lever i extrem fattigdom och hungersnöd befinner sig i konfliktdrabbade länder uppmanar rådet FN, medlemsstaterna och internationella finansieringsinstitut – både vid huvudkontoren och på fältet – att intensifiera sina insatser för att utveckla och tillämpa innovativa och flexibla finansieringslösningar för konfliktförebyggande, fredsbyggande och upprätthållande av fred. Dessa strategier bör bygga på bästa praxis, vara anpassade till nationella prioriteringar och stödja ett samordnat och kontextspecifikt genomförande i konfliktdrabbade miljöer.
16. Rådet betonar också återigen behovet av att bygga fredliga, rättvisa och inkluderande samhällen som ger lika tillgång till rättslig prövning och som bygger på respekt för de mänskliga rättigheterna och för demokrati. Rådet upprepar EU:s engagemang för en balanserad strategi för FN:s tre pelare – att främja fred och säkerhet, främja hållbar utveckling och skydda de mänskliga rättigheterna.
17. Rådet understryker att hållbar utveckling numera äger rum i en värld som är hårt drabbad av den tredubbla världsomspännande krisen. Rådet efterlyser en integrerad planeringsprocess för hållbar utveckling på landsnivå som sammanför alla former av och källor till finansiering, inbegripet finansiering av klimat och biologisk mångfald. I enlighet med det beslut om ett nytt kollektivt kvantifierat mål som antogs vid det sjätte mötet i partskonferensen i dess funktion som partsmöte för Parisavtalet uppmanar rådet alla aktörer att samarbeta för att möjliggöra ökad finansiering för klimatåtgärder från alla offentliga och privata källor till utvecklingsländer som är parter i Parisavtalet. Rådet erinrar om att man, genom att göra finansieringsflöden förenliga med en väg mot låga växthusgasutsläpp och klimatrezilient utveckling, kan frigöra investeringar i klimatåtgärder i stor skala, och uppmanar alla aktörer att arbeta för detta mål. Resultatet av FN:s kommande tredje oceankonferens för hållbara havsåtgärder bör också beaktas.

18. Rådet stöder en förstärkning av strukturen för internationellt utvecklingssamarbete, med utgångspunkt i de berörda enheternas styrkor och expertis och med säkerställande av att den är ändamålsenlig för en påskyndad finansiering för hållbar utveckling. Rådet upprepar sitt stöd för utvecklingseffektivitet och dess principer om nationellt egenansvar och ledarskap, fokus på resultat, inkluderande partnerskap och transparens samt ömsesidig ansvarighet. Rådet stöder landsledda planer, strategier och plattformar, såsom integrerade nationella finansieringsramar, som en grund för samarbete med alla utvecklingspartner. Rådet understryker vikten av gynnsamma miljöer som främjar finansiering för hållbar utveckling och vikten av ledarskap och åtagande från nationella berörda parter och myndigheter, som har huvudansvaret för sina länders utveckling. Detta spelar också en avgörande roll för jordbruks- och livsmedelssystemen i landsbygdsekonomierna⁷.
19. Rådet framhåller sitt engagemang för god samhällsstyrning och rättsstatsprincipen och för kampen mot skatteundandragande och skatteflykt, korruption, penningtvätt och organiserad brottslighet på alla nivåer och områden och mot de olagliga finansiella flöden som härrör från detta, med utgångspunkt i befintliga ramar, såsom arbetsgruppen för finansiella åtgärder. Alla dessa faktorer är avgörande för att skapa gynnsamma investeringsklimat som lockar både inhemska och internationella investeringar och som främjar inkluderande och hållbar tillväxt. En transparent, effektiv och ansvarsfull förvaltning av offentliga finanser och skulder samt övergripande politisk samstämmighet för hållbar utveckling är också avgörande i detta avseende.
20. Rådet understryker att forskning, teknik och innovation är viktiga drivkrafter för att uppnå målen för hållbar utveckling och betonar vikten av tekniköverföring på frivilliga och ömsesidigt överenskomna villkor samt kunskapsutbyte och kapacitetsuppbyggnad. I detta sammanhang konstaterar rådet att stärkandet av humankapital och mänskliga färdigheter är en övergripande drivkraft för produktivitet, resiliens och inkluderande tillväxt samt en nyckelfaktor för att skapa gynnsamma förutsättningar för investeringar och innovation.

⁷ Detta är i enlighet med de principer för ansvarsfulla investeringar i jordbruks- och livsmedelssystem som kommittén för globalt tryggad livsmedelsförsörjning har tagit fram.

21. Rådet upprepar sitt fulla åtagande att främja jämställdhet mellan kvinnor och män, kvinnors egenmakt och kvinnors ekonomiska oberoende, och erinrar om behovet av att systematiskt integrera ett genusperspektiv i all politik och i alla program, metoder och budgetar. I detta avseende framhåller EU vikten av att skapa de förutsättningar som krävs för att mobilisera tillräckliga inhemska medel och främja ett fullständigt, jämlikt och meningsfullt deltagande av och ledarskap hos det civila samhällets organisationer för att uppnå jämställdhet mellan kvinnor och män. Rådet understryker att de internationella finansieringsinstitutionerna och de multilaterala utvecklingsbankerna innehar en central roll när det gäller att främja jämställdhetsorienterade politiska åtgärder, inbegripet finanspolitik och finansiell politik, och fungerar som katalysatorer för investeringar i sektorer som är centrala för överbryggandet av strukturella ojämlikheter i allmänhet och bristande jämställdhet i synnerhet.
22. Rådet erkänner vidare vikten av data och statistik när det gäller att mäta framstegen mot målen för hållbar utveckling och ta fram underlag för ett evidensbaserat beslutsfattande. Rådet framhåller värdet av statistik om det offentliga utvecklingsbiståndet och den roll som OECD:s biståndskommitté har när det gäller övervakningen av detta bistånd. Rådet understryker vikten av standarden för det sammanlagda officiella stödet till hållbar utveckling som en datakälla för bättre mätning av, ökad insyn i och kunskap om de medel som bidrar till genomförandet av Agenda 2030, som fångar upp alla officiella flöden och privata belopp som mobiliserats för att stödja hållbar utveckling. Rådet uttrycker EU:s beredvillighet att undersöka mer inkluderande och öppna sätt att definiera och mäta utvecklingsfinansiering, bland annat genom förbättrad användning av data för riskbedömningar och fördelning av medel. Rådet betonar också vikten av övervakning, utvärdering och uppföljningsåtgärder när det gäller befintliga resurser för att stärka ansvarsskyldigheten och lärandet i insatserna för hållbar utveckling och globalt välbefinnande.
23. Rådet understryker också sin vilja att stärka stödet för partnerländerna genom riktade insatser för kapacitetsuppbyggnad, särskilt genom en förstärkning av institutionerna, inbegripet utbildning av regeringstjänstemän. Detta stöd bör bland annat inriktas på skapande av gynnsamma miljöer som främjar näringslivsutveckling och ekonomisk tillväxt, utformning av innovativa finansieringsinstrument och förstärkning av den institutionella kapaciteten för sund förvaltning av de offentliga finanserna, inbegripet skuldförvaltning. Vidare är rådet medvetet om vikten av kapacitetsuppbyggnad i syfte att hjälpa länder att förbättra den inhemska skatteuppbörden och utforma och genomföra en effektiv offentlig politik i linje med sina nationella utvecklingsprioriteringar.

24. Rådet framhåller sitt åtagande att eftersträva långsiktiga lösningar på ohållbara statsskulder, den avgörande betydelsen av att länderna säkerställer en hållbar skuldsättning och ökar det finanspolitiska utrymmet för att uppnå målen för hållbar utveckling, samt behovet av att stödja länderna i detta arbete genom bättre förebyggande åtgärder och förbättrade resolutionsmekanismer. Rådet välkomnar de viktiga framsteg som gjorts i de senaste fallen av omstrukturering av skuld inom och utanför G20:s gemensamma ram för skuldhantering. Prioriteringen i dag är inte att skapa nya instrument för skuldlättnad, utan att utöka genomförandet av initiativ som ger positiva resultat. Rådet efterlyser därför ytterligare insatser för att intensifiera genomförandet av den gemensamma ramen på ett snabbare och mer förutsägbart, ordnat och samordnat sätt.
25. Den internationella skuldstrukturen måste stärkas för att bättre kunna ta hänsyn till utvecklingsländernas farhågor och behov. Att ta itu med skuldhållbarhet är avgörande, även genom dialog mellan viktiga berörda parter om befintliga principer för ansvarsfull upplåning och utlåning. I detta syfte stöder rådet inrättandet av en årlig dialog mellan FN:s institutioner, länder som drabbats av skuldsårbarheter, Parisklubben och andra officiella långgivare, och med Internationella valutafonden (IMF) och Världsbanken som observatörer, för att ta itu med frågor kring skuldsättningspolitiken.
26. Rådet lovordar också Internationella valutafondens och Världsbankens arbete med en trepelarstrategi för att stödja låginkomstländer och sårbara tillväxtekonomier som står inför likviditetsproblem men som har en hållbar skuldsättning. Samtidigt anser rådet att likviditetsstöd inte bör försena omstruktureringar om sådana behövs. Rådet understryker vikten av ökad insyn i skuldsättningen och ökad kapacitetsutveckling. Rådet erinrar om framtidspaktens uppmaning till att främja ett ökat utnyttjande av skuldswappar för målen för hållbar utveckling, inbegripet skuldswappar för klimat eller natur, till utvecklingsländer, beroende på vad som är lämpligt, och stöder utnyttjandet av skuldswappar från fall till fall. Rådet stöder också en integrering av skuldpausklausuler i officiell utlåning, när så är lämpligt.

27. EU och dess medlemsstater fortsätter att stå fast vid sitt starka engagemang för ett starkt kvotbaserat IMF med tillräckliga resurser i centrum för det globala finansiella skyddsnätet. EU:s medlemsstater bekräftar sitt engagemang för IMF, som fortfarande är ändamålsenligt för att ta itu med 2000-talets utmaningar. Rådet understryker behovet av att ökat stöd ges till utvecklingsbankerna för att stärka deras institutionella kapacitet att maximera sin inverkan. Rådet stöder ett starkt samarbete mellan utvecklingsbanker, multilaterala utvecklingsbanker och det bredare finansiella systemet, med utgångspunkt i Finance in Common-nätverkets arbete.
28. Rådet understryker de multilaterala utvecklingsbankernas roll när det gäller att driva genomförandet av målen i Agenda 2030 och Parisavtalet. EU stöder de multilaterala utvecklingsbankernas viktiga reforminsatser i genomförandet av uppdragen att utrota extrem fattigdom och främja delat välstånd och ta itu med globala utmaningar såsom instabilitet och konflikter, klimatförändringar, förlust av biologisk mångfald, föroreningar samt bristande jämställdhet mellan kvinnor och män. Rådet uppmanar de multilaterala utvecklingsbankerna att ytterligare stärka sin inverkan med specifikt fokus på de länder som har störst behov, särskilt de som ligger längst efter och de som är mest sårbara.
29. I detta sammanhang uppmanar rådet de multilaterala utvecklingsbankerna att stärka samarbetet och samordningen både sinsemellan och med andra utvecklingsaktörer, inbegripet FN-systemet, bilaterala givare och den privata sektorn, för att öka synergier, undvika dubblering och säkerställa ett enhetligt stöd.
30. Rådet stöder G20:s färdplan för bättre, större och effektivare multilaterala utvecklingsbanker och uppmanar de multilaterala utvecklingsbankerna att snabbt genomföra den, bland annat genom att öka sin operativa effektivitet i kapitalanvändningen med hjälp av ramar för kapitaltäckning och åtgärder för optimering av balansräkningar, samtidigt som de skyddar sin långsiktiga finansiella hållbarhet och utan att de förlorar sina höga och stabila kreditbetyg och behandling som prioriterade fordringsägare och, i förekommande fall, sina AAA-kreditbetyg. Rådet uppmanar multilaterala utvecklingsbanker att ytterligare förbättra sitt sätt att arbeta som system och att samarbeta med regeringar, nationella och subnationella utvecklingsbanker, vertikala klimatfonder och den privata sektorn, inbegripet små och medelstora företag, för att maximera utvecklingseffekten.

31. EU:s medlemsstater har tillsammans utlovat cirka 37 miljarder US-dollar för frivillig kanalisering av särskilda dragningsrätter (SDR) (eller motsvarande bidrag) till fonden för resiliens och hållbarhet (RST) och förvaltningsfonden för minskad fattigdom och ökad tillväxt (PRGT), och visar vägen när det gäller överföring av medel till IMF:s förvaltningsfonder med ungefär 35 miljarder överförda US-dollar. Rådet uppmanar de länder som är i stånd att göra detta att överväga nya frivilliga bidrag för att stärka både PRGT och RST, och att uppfylla sina löften så att medlen verkligen finns tillgängliga för sårbara länder. Rådet uppmanar också de länder som kan att överväga att stödja omfördelningen av särskilda dragningsrätter via multilaterala utvecklingsbanker, samtidigt som relevanta rättsliga ramar respekteras och de särskilda dragningsrätternas reservtillgångskaraktär bevaras.
32. Rådet understryker vikten av handel som en motor för hållbar utveckling. Rådet upprepar sitt stöd för ett regelbaserat, icke-diskriminerande, rättvist, öppet, inkluderande, jämlikt, hållbart och transparent multilateralt handelssystem med Världshandelsorganisationen i centrum. Rådet bekräftar dessutom sitt åtagande att stödja en effektiv integrering av utvecklingsländerna, särskilt de mest sårbara och avlägsna, såsom de minst utvecklade länderna, kustlösa utvecklingsländer och små östater under utveckling, i regionala och globala värdekedjor.
33. Rådet betonar vikten av att stärka det regionala samarbetet och främja handelsintegration, vilket är avgörande för att stärka resiliensen och säkerställa ett mer inkluderande och diversifierat globalt ekonomiskt deltagande. EU är den största givaren av Aid for Trade, vilket omfattar dels investeringar i infrastruktur och produktionskapacitet genom Global Gateway-utbudet, dels stöd till mjuka åtgärder för att förbättra handels- och investeringsvillkoren och hantering av potentiella spridningseffekter för att säkerställa att detta stöd bidrar till hållbara och inkluderande resultat. Rådet bekräftar EU:s åtagande att inkludera åtgärder i sina handelsavtal för att säkerställa att handeln har en positiv inverkan på hållbar utveckling.
34. Rådet understryker att finansieringen till utvecklingsagendan måste vara enhetlig, inkluderande, ändamålsenlig och effektiv och att alla berörda parter på alla nivåer, däribland det civila samhället och den privata sektorn, inbegripet små och medelstora företag, måste involveras på ett meningsfullt sätt och göra sin del.